

Gar Lokantası

– Zekai Budak · 01 Temmuz 2014

GAR LOKANTASI

Baksana Yakup Baba haydi donat masayı
Kemancıya da söyle kuvvetli çeksın yayı
Önce şöyle bir ufak sonra ne varsa getir
Köfte fıstık pırzola az kavun biraz peynir

Boğazımdan bir ateş gibi akıp gitsin mey
Unutalım bu gece gamı kasaveti hey
Minik kar taneleri uçuşurken havada
Yüreğimiz ısınsın şu dar ahşap odada
Şakağımdan hararet vücuduma yayılsın
Coşup bayılsın gönlüm mutluluğa ayılsın
Şişedeki o sihir damarıma sürünsün
Herşey anlam kazansın herşey renge bürünsün
Gülle dolmuş sanayim virane bahçelerim
Bu esrarın camında renk bulsun gecelerim

O da ne Yakup Baba, sus artık hey kemancı
Kimdir karlar üstünde gezinen şu yabancı
Kömür kokulu garda kimi beklersin kadın
Bu halinle herkesi üzme midir maksadın
Gök mavisi gözlerin sonsuzlara saplanmış
Ne o ağlıyor musun kirpiklerin ıslanmış
Sus ve hiç bir şey deme anladım derdin nedir
Seni bekleten zalim şimdi uzak yerededir
Dönmez giden sevgili gün doğar tekrar batar
Gurbetten gelen sade hüzündür katar katar
Her vagon ümid dolu, her vagon kahır yüklü
Bilmem gelmeyenler mi bekleyenler mi haklı
Aşk denen tatlı hayâl bir çok kanlara girdi
Kimi intihar etti, kimi ise delirdi
Her katar bir yük yıkar ezilmiş yüreğine
Ve bir şeyler götürür hep derinden derine
Acep demir yığının poflaması nedendir

Senin derdin mi ya da onu böyle edendir
Kızgın siyah bacadan yükselen duman gibi
Dağıtmak mümkün olsa yürekten elemeleri
Unutmamak da acı, unutulmak da acı
Hatıralar yürekte hiç dinmeyen bir sancı
Bekleyiş acısını ta derinden duyansın
Uyut eski arzunu yenileri uyansın
Siyah yaşmağı çıkar saçlarına güller tak
Unut artık geçmişİ gelecek günlere bak

Ne o niye irkildin baktığın yönde ne var
Ardında neler saklar karla örtülü dağlar
Uzaktaki dumanla bir ümit mi belirdi
Giden geri gelseydi benim Ayşe'm gelirdi

Baksana Yakup Baba haydi donat masayı
Kemancıya da söyle kuvvetli çeksın yayı
Evvelâ iki ufak sonra ne varsa getir
Köfte fıstık pırzola çok kavun çok da peynir

(Babaeski - 30 Ekim 1974)

Zekâi BUDAK